

Nieuw-Vlaams Magazine

december 2006

▶ Vlaamse wooncode draagt N-VA-stempel

▶ Vlaanderen smeedt banden met Kroatië en Bulgarije

Bart De Wever wil Vlaamse staat dichterbij brengen

MAGAZINE VAN DE

NVA
NODIG IN VLAANDEREN. NUTTIG IN EUROPA.

- 5 Verfransing Vlaams-Brabant blijft problematisch
- 7 Aandacht voor de kleinere Europese talen
- 8 De N-VA in 2007
- 12 Extra lokale N-VA-mandatarissen op de teller
- 14 De mannen achter Merckx

Cijfer van de maand

De Belgische economie verloor bijna 20 procent marktaandeel in zes jaar. De concurrentiekracht verslechtert omdat de loonkosten per eenheid product sneller stijgen dan bij de handelspartners. Dat zegt de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO). Als België de komende jaren marktaandeel blijft verliezen, dreigt de economische groei sterk te vertragen.

Nou moe

"Het leren van vreemde talen aanmoedigen, akkoord. Maar dat koppelen aan het recht op een sociale woning is onaanvaardbaar. Voor Vlaanderen is dat gewoon een manier om bepaalde groepen, vooral de kansarmen, naar andere regio's over te brengen."

Olivier Maingain (FDF) in *Le Soir* van 7 december 2006.

Goed bezig

Als het aan de Engelsen en de Schotten zou liggen, dan komt er best een scheiding in het Verenigd Koninkrijk. Dat blijkt uit een peiling van de *Sunday Telegraph*. Dat de inwoners van Schotland het samenleven met de Engelsen niet zo zien zitten, was al langer bekend, maar nu blijkt ook dat de Engelsen het liefst van al verlost worden van hun noorderburen.

Geknipt

"Na twee ambtstermijnen heeft Guy Verhofstadt zichzelf en zijn partij kapotgeregeerd aan paarse compromissen en daarbij de blauwe ideologie net iets te vaak en iets te veel geweld aangedaan. Dat net zo iemand nu in een nieuw burgermanifest gaat vastleggen waar het inhoudelijk de komende jaren in de politiek moet om draaien, dreigt nogal ongehoorzaam over te komen."

Stefaan Huysentruyt in *De Tijd* van 9 december 2006.

De spot op ...

Steen voor steen

De gebeurtenissen van de afgelopen weken zorgen ervoor dat een mens al eens weemoedig gaat terugblikken.

Zo vielen mijn gedachten op 13 oktober 2001, de dag waarop de N-VA geboren werd. Na een lange, soms bitse strijd koos de meerderheid van de VU-leden enkele weken eerder voor de verderzetting van een onafhankelijke en duidelijk Vlaams-nationale partij. De winnende groep onder leiding van Geert Bourgeois, zorgde ervoor dat de basismilitanten met hernieuwd enthousiasme bleven verderwerken. Er werd een nieuwe beginselverklaring en een modern partijmanifest goedgekeurd, de meeting begin december in het Gentse ICC bracht meer dan 1 400 leden op de been. Velen vertolkten het gevoel weer thuis te zijn in de politieke partij van hun hart. De ondemocratische kiesdrempel, ingevoerd door paars-groen, zorgde er bij de federale verkiezingen van 2003 voor dat we, met Geert als enig verkozen Kamerlid, niet kregen waar we recht op hadden. Om een jaar later, bij de Vlaamse en Europese verkiezingen van 2004, met het Vlaams kartel een vuist te maken tegen paars-groen. Met succes. Geert Bourgeois werd Vlaams minister, zes N-VA'ers mochten zich Vlaams volksvertegenwoordiger heten en in Europa kregen we terug een N-VA-

stem. Enkele maanden later werd ik door het ledencongres aangeduid als N-VA-voorzitter. Graag laat ik u even meelezen uit mijn toenmalige toespraak: *"Onze strategie om een Vlaamse staat te bekomen, is er altijd een geweest om steen per steen te verleggen in de rivier. Wij durven ons nat maken. Langs de oever staan roepen, terwijl de stroom in de verkeerde richting blijft vloeien, is comfortabel maar brengt niets bij. De rol die wij spelen, biedt tenminste kansen. Maar het is een ondankbare rol. Eén waarbij we het hoofd koel moeten houden terwijl ons hart kookt, één waarvan we worden uitgekreten als verraders terwijl we van verraad over verraad naar de Vlaamse staat gaan. Dit is de rol die de N-VA moet spelen."*

Vandaag ben ik er nog meer van overtuigd dat we deze eigen rol moeten blijven spelen. Enkel zo kunnen we paars volgend jaar breken en de Vlaamse staatsvorming een stap dichterbij brengen. De N-VA blijft de politieke partij van uw hart, de aanbodpartij van en voor zes miljoen Vlamingen, vechtend voor die ó zo noodzakelijke Vlaamse staat. Dat die weg niet over rozen loopt, weten we intussen allemaal.

Bart De Wever
algemeen voorzitter

MEDEDELINGEN

Op de drempel van 2007 ...

... dankt het dagelijks bestuur van de N-VA al haar militanten en leden die in het voorbije jaar onze partij mee hebben gedragen. Hun inzet, trouw en steun zijn onze grootste rijkdom en de waarborg om ook in

2007 stappen te zetten naar ons uiteindelijke doel: de Vlaamse staat. Een samenleving gebouwd op respect, verdraagzaamheid, solidariteit en samenhang. De pijlers onder een vreedevolle wereld, de thuis van alle mensenkinderen.

Vlaamse wooncode pluim op N-VA-hoed

Hysterisch geroep en dito bedreigingen van Franstaligen beletten het Vlaams parlement niet de Vlaamse wooncode begin december goed te keuren.

N-VA-voorzitter Bart De Wever en Vlaams volksvertegenwoordiger Mark Demesmaeker zijn tevreden met de goedkeuring van de nieuwe code. De beslissing liep een jaar vertraging op door aanhoudend protest van de Franstaligen. Die riepen belangenconflicten in omdat - op voorstel van de N-VA - sociale huurders voortaan ofwel Nederlands moeten kennen, ofwel bereid moeten zijn het te leren. Dat deze verplichting de communicatie en leefbaarheid in sociale woonwijken verhoogt is in deze Franstalige sabotage blijkbaar van geen tel. Een eerdere uitspraak van de Raad van State loog er niet om: "De nieuwe Vlaamse wooncode discrimineert niet, is niet ongrondwettelijk en is evenmin in strijd met de mensenrechten. Integendeel. De nieuwe wooncode kan "effectief bijdragen tot het tot stand komen van een betere communicatie tussen verhuurders en huurders van sociale woningen" en dient dus beschouwd te worden als een doelstelling die het algemeen belang dient. Van een schending van het grondwettelijk recht op behoorlijke huisvesting is er volgens het arrest evenmin sprake." De N-VA heeft van in het begin sterk gewogen op de inhoud van de wooncode. De bereidheid om Nederlands te leren is geen asociale maatregel. Integendeel! Deze vereiste bevordert de integratie, steunt het emanciperen van groepen die sociaal vaak erg geïso-

leerd staan en is een effectief instrument tegen de verfransing van de Rand. Want ook voor Franstaligen telt voortaan dat ze bereid moeten zijn Nederlands te leren om in aanmerking te komen voor een sociale woning.

De Franstalige politici blijven echter halsstarrig vasthouden aan hun grote gelijk. Elio Di Rupo had het eerder al over een "choquerende en fundamenteel discriminerende uitsluitingspolitiek". Xavier de Donea ging nog een stap verder en noemde het voorstel ronduit racistisch. Marie Arena gaf hem gelijk en ook de Waalse minister van Wonen André Antoine deed zijn duit in het zakje.

Hij kondigde aan "alle juridische middelen te gebruiken om de Vlaamse maatregel tegen te houden want deze maatregel is ongrondwettelijk en druist in tegen de fundamentele Europese waarden". Hij liet intussen weten beroep aan te tekenen bij het Arbitragehof. En Europa voor de Franstalige kar te spannen, want de EU-Commissie moet bekijken of de pas gestemde Vlaamse wooncode geen discriminatie inhoudt op grond van nationaliteit. Tegenover de kortzichtigheid van de Franstaligen staat de N-VA-vastberadenheid: wie in Vlaanderen komt wonen, leert Nederlands. Dit telt zowel voor de Zweed die in Stevoort komt wonen als voor de Franstalige die naar Halle verhuist.

De goedkeuring van de wooncode is een verdere uitvoering van het Vlaams regeerakkoord. Het bewijst ook dat de N-VA blijvende inspanningen voert voor een sterker beleid in de Vlaamse Rand. De N-VA zal niet nalaten dit ook in de toekomst te blijven doen.

Doven(tolken) staan weer in de kou

Vlaams volksvertegenwoordiger Helga Stevens klaagt aan dat er voor het derde jaar op rij te weinig tolkuren voor doven zijn voorzien. Van de 9.000 uren die door Welzijnsminister Vervotte (CD&V) gesubsidieerd worden, waren er zes weken voor het einde van het jaar nauwelijks nog 60 uren beschikbaar. Het Communicatie Assistentiebureau (CAB), dat vraag en aanbod op mekaar tracht af te stemmen, zal nu voorrang verlenen aan de meest precaire noodsituaties zoals dringende medische gesprekken, justitie, ...

Zowel voor de dovensgemeenschap als de tolken is dit een heikele situatie. Geen tolkuren betekent dat de doven in deze drukke eindejaarsperiode opnieuw in de kou staan. Naar analogie van eind 2005 gaat het wellicht over meer dan 500 tolkuren. Ook voor de tolken betekent het tekort een streep door de rekening. Bovenop het onaantrekkelijke werkstatuut moeten zij nu nog een maand waarin zij zo goed als technisch werkloos zijn verduren. Ook eind 2004 deed zich dezelfde situatie voor. Om dit voortaan te voorkomen, drong Helga Stevens in februari bij minister Vervotte erop aan snel maatregelen te nemen. Tevergeefs. Daarom zal Helga bij de begrotingsbespreking opnieuw aandringen op een structurele regeling en het grondig herdenken van het huidig systeem.

Geen Belgische schoonmoeder

Minister De Gucht (VLD) pleitte opnieuw voor een Belgische organisatie van de buitenlandse handel. Vorig jaar ondernam de minister een poging om buitenlandse handel opnieuw een zuiver Belgisch gelaat te geven, vandaag pleit hij voor een Belgische schoonmoeder. Dit gaat lijnrecht in tegen de doelstellingen en de opdracht van de Vlaamse regering, waarin de VLD bovendien zélf de minister van Buitenlandse Handel levert. De zoveelste Belgische recuperatiepoging van de VLD bewijst voor Vlaams parlementslid Jan Loones (foto) en kamerlid Patrick De Groote andermaal de Vlaamse onbetrouwbaarheid van die partij en toont de schaamteloosheid waarmee de Vlaamse liberalen de verworvenheden van de Vlaamse

autonomie op de helling zetten. De Vlaamse aanpak en organisatie van de buitenlandse handel kan een Belgische schoonmoeder missen als kiespijn. De Vlaamse diensten werken transparant, efficiënt en in prima samenwerking met het terrein. De roep om Belgische voogdij is dan ook niet te horen bij de Vlaamse bedrijfsleiders. Integendeel. In een peiling van *De Tijd* (september 2006) sprak maar liefst 40 % van de bedrijfsleiders zich in alle duidelijkheid uit voor volledige Vlaamse onafhankelijkheid! Even opvallend was dat wie (nog) niet koos voor Vlaamse onafhankelijkheid, wel ondubbelzinnig koos voor méér Vlaamse autonomie.

Met dit voorstel lanceert de VLD een zoveelste Belgische recuperatiepoging.

Verfransing van Vlaams-Brabant blijft acuut probleem

Vlaams Parlementslid Mark Demesmaeker ergert zich aan de positieve teneur van het onderzoek van VUB-politicologen Fanny Wille en Kris Deschouwer. Zij beweren dat de electorale opmars van de Franstaligen in de Vlaamse Rand rond Brussel de jongste dertig jaar nagenoeg stilgevalen is. Met uitzondering van de situatie in de faciliteitengemeenten, zou de Franstalige politieke invloed ongeveer stabiel blijven.

De uitslag van de lokale verkiezingen spreekt dit echter tegen. Het resultaat van de Franstalige partijen varieert van een status quo tot een forse winst, zoals bijvoorbeeld in Tervuren en Sint-Pieters-Leeuw. Bij de provincieraadsverkiezingen in Vlaams-Brabant stijgt het UF zelfs van 6,9 % in 2000 tot 8 % in 2006. Van een rem op de verfransing is dan ook geen sprake.

De N-VA zal in de Vlaamse regering dan ook maatregelen blijven eisen om het Nederlandstalig karakter van Vlaams-Brabant te vrijwaren.

Minister Bourgeois in Kroatië en Bulgarije

Midden november bracht Vlaams minister van Buitenlands Beleid Geert Bourgeois een bezoek aan Kroatië en Bulgarije. Vlaanderen ontwikkelt met deze landen, beide op de drempel van het EU-lidmaatschap, een hechte band.

In Bulgarije werd de concrete samenwerking voor de komende jaren vastgelegd en met Kroatië sloot Bourgeois het allereerste Vlaams-Kroatische verdrag af (foto). Aan hem de vraag naar het verloop van zijn korte, maar intensieve zending.

Internationaal verdrag met een soevereine staat

Minister Bourgeois: “De missie in Kroatië begon in de residentie van de ambassadeur waar ik een aangename kennismaking had met Vlaamse ondernemers. Sommigen van hen waren van 300 kilometer ver gekomen om ons te onderhouden over de mogelijkheden voor het Vlaamse bedrijfsleven in Kroatië.

De volgende dag ondertekenden we samen met de Kroatische minister van Buitenlandse Zaken, mevrouw Grabar-Kitarovic, en onder grote Kroatische persbelangstelling, een verdrag tussen de Republiek Kroatië en Vlaanderen. Het belang hiervan kan ik niet genoeg onderstrepen: de deelstaat Vlaanderen sluit een internationaal verdrag af met een soevereine staat. Geen enkele deelstaat in de wereld doet ons dat na! Vlaanderen zoekt doelbewust het gezelschap op van volwaardige staten, en niet enkel regio's.

's Namiddags ontmoette ik de Kroatische staatssecretaris van Toerisme. Die wist te vertellen dat zijn land vooral op kwali-

teitstoerisme inzet. Onze dorst laafden we nadien met Vlaamse en Kroatische bieren in de Zagrebacka Pivovara, een vestiging van InBev.”

Samenwerking met Sofia verlengd

In Bulgarije ontmoette Bourgeois Nikomai Vassilev. Als minister voor Administratieve Zaken moderniseert hij de hele administratie en voert een dynamische campagne om de corruptie totaal en definitief uit te roeien. Een werk van lange adem!

Minister Bourgeois: “Er was tijdens de reis ook tijd voor cultuur, met een bezoek aan de Vlaamse en Nederlandse poëziemuur in het centrum van de Sofia. Ik was uitgenodigd om te spreken bij de voorstelling van het literaire tijdschrift *Plamak* dat een themanummer over Vlaamse dichters in Bulgaarse vertaling bracht. De grote belangstelling trof me: het zaaltje zat nokvol met zo'n 150 poëzieliefhebbers. Buiten stonden nog eens 200 mensen, die er jammer genoeg niet meer in konden.

Een van de leukste momenten in Bulgarije was de ontmoeting met een honderdtal studenten aan de universiteit van Sofia. In een aula sprak ik hen over ‘Vlaanderen als stuwende kracht in het Europa van de regio's. Nadien werd ik, tot mijn aangename verbazing, bestookt met interessante vragen. Europa ligt de Bulgaarse jongeren zeer na aan het hart.

We brachten ook een bezoek aan de Bulgaarse vestiging van Melexis, een toonaangevende Vlaamse fabrikant van halfgeleiders voor de autonijverheid.

Vlaanderen en Bulgarije werken nu al enkele jaren samen. Omdat wij wensen dat dit verder gezet wordt, ondertekende ik met de minister van Buitenlandse Zaken, Ivaylo Kalfin, het werkprogramma voor de komende twee jaar.”

www.geertbourgeois.eu

Hoopvolle tekens

'Eenheid in verscheidenheid', het adagium dat steeds aan de grondslag heeft gelegen van ons Europees handelen, maakt meer en meer opgang in de discussies over de toekomst en herinrichting van de Europese Unie. Het belang van het behoud van de eigenheid en de culturele diversiteit in een snel evoluerende Unie kan op steeds meer bijval rekenen. Maar we hebben nog een lange weg te gaan. Het blijft een moeizame strijd van vele kleintjes tegen enkele onbuigzame groten. Het Europees Parlement vervult hier alvast een voortrekkersrol.

Onlangs keurde het parlement met een grote meerderheid een rapport goed van de Catalaan Joan Í Mari Bernat. Het uitgangspunt van het verslag is het gevaar van het afglijden van het taalgebruik in de Unie naar enkele dominante talen zoals het Frans en het Engels. De Catalaan pleit voor echte gelijkwaardigheid en vraagt meer aandacht voor de kleinere Europese talen en minderheidstalen. Dit onder meer door de oprichting van een **Agentschap voor Meertaligheid**. Een dergelijk agentschap kan via het verzamelen van relevante data over het gebruik van kleine talen en minderheidstalen in de lidstaten en op het niveau van de Europese Unie, een waakhondfunctie vervullen.

Maar ook de Europese Commissie lijkt de jongste jaren meer en

meer oor te hebben voor een positief en stimulerend diversiteitsbeleid.

Zo kondigde Commissievoorzitter Barroso enige tijd geleden aan, na een vraag van Frieda Brepoels, dat de persconferenties van de Commissie voortaan opnieuw **in alle officiële talen** zullen worden vertaald. Dit was lange tijd niet zo. Recentelijk werd op het niveau van de Commissie een werkgroep ingesteld die zal werken rond de culturele diversiteit en vanaf januari komt er een nieuwe **Europees Commissaris voor Meertaligheid**.

Deze voorzichtige positieve signalen zijn een belangrijk element in het antwoord op het groeiend scepticisme van de Europeanen ten aanzien van de Unie. Het belang van de verscheidenheid, zonder de eenheid uit het oog te verliezen. Dat is de moeilijke opdracht waar Europa de volgende jaren voor staat. De woorden van August Vermeylen: "Vlaming zijn om Europeeër te worden" zijn weer brandend actueel.

www.friedabrepoels.eu

VERREKIJKER

Met AFS de wereld in huis halen

Kort na het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog bood een groep Amerikanen zich vrijwillig aan als ambulanciers voor het American Hospital in Parijs. Ook tijdens WO II trokken ambulanciers de wereld in. Deze vrijwilligers noemden hun medische, mobiele eenheid *American Field Service* (AFS). Hieruit ontstond de idee om ook buiten oorlogsomstandigheden mensen uit verschillende landen met elkaar in contact te brengen om begrip en waardering voor ieders cultuur te bevorderen. De basisidee van AFS was geboren! Sinds 1947 brengt AFS mensen uit meer dan 50 landen samen. Zo ontvingen dit najaar 143 Vlaamse gastgezinnen hun 'tijdelijk-

ke' zoon of dochter, 213 Vlaamse jongeren trokken dan weer zelf de wijde wereld in. Partijbestuurslid Reinilde Van Moer is sinds 1992 actief binnen AFS Vlaanderen, als gastgezin en als begeleider van zend- en gastgezinnen. "Wij hebben reeds verschillende jongeren de liefde voor Vlaanderen bijgebracht

en heb zelf mijn kijk op de wereld verbreed. Een discussie over de situatie van de indianen in Latijns-Amerika? Een boeiende confrontatie met mijn Turkse gastdochter over de situatie van de Koerden? The American dream of de benarde situaties in zwart Afrika? Het heeft ons gezin allemaal gepasseerd. Is het bovendien niet prettig te weten dat er in Costa Rica, in de VS, in Turkije, in Ghana, ... jongeren zijn die een 'thuis' hebben hier in Vlaanderen?"

Zelf gastgezin worden of naar het buitenland trekken? Neem contact met reinilde.vanmoer@n-va.be / www.afsvlaanderen.be /

T. 015 79 50 10.

Na de crisis is het weer tijd voor de toekomst

December 2006 was voor de N-VA een ware donkere maand. Gelukkig is de laatste maand van een jaar ook weer de drempel naar een nieuw begin.

Dit keer was het niet de fout van Murphy, maar van eigen makelij. Maar zoals het partijbestuur verantwoordelijkheid draagt voor wat in december misliep, zal het ook verantwoordelijk zijn voor de nieuwe aanpak. Daardoor zal de partij haar militanten, leden en kiezers opnieuw vertrouwen geven.

Het pakte anders uit!

De overstap van Jean-Marie De Decker (30 november) naar de N-VA zorgde zowel binnen als buiten de partij voor wenkbrauwgefrons. De partijtop zag in zijn aantreden een versterking, een op de korte en een op de lange termijn. Haar fracties, zowel in het Vlaams parlement als in de senaat, werden uitgebreid. In de toekomst zou de N-VA-aanwezigheid binnen het Vlaams kartel ook aan electoraal gewicht winnen. En daar zou uiteindelijk ook de kartelpartner beter van worden.

De bedoeling lag voor de hand: partners moeten, in het

vooruitzicht van belangrijke federale verkiezingen, elkaar zó versterken dat ze aan de onderhandelingstafel niet genegeerd kunnen worden.

Het pakte anders uit. De ware bedoelingen van de N-VA-top werden niet gewaardeerd en kregen dan ook geen kans.

Aan de basis daarvan lag de figuur van J.-M. Dedecker waarvan (niet ten onrechte) geveesd wordt dat zijn bij wijlen onvoorspelbaar politiek gedrag tot heibel zou kunnen leiden.

Dat de kartelpartner het aantreden van Dedecker niet zou verteren, werd door de N-VA-mensen die zijn komst naar de partij hadden voorbereid, onvoldoende ingeschat. Wellicht té enthousiast over de mogelijkheid om de partij verder uit te bouwen, werd te weinig rekening gehouden met de gevoeligheden binnen CD&V. Haar vrees geconfronteerd te worden met een té wispelturige en té eigengereide mandataris, de invloed van bepaalde van haar zuilen en andere partijgebonden gewoonten, weerhielden de christendemocraten om Dedecker binnen het kartel te aanvaarden.

Wederzijdse argumenten

Dit alles maakte dat CD&V de N-VA voor de keuze stelde: het kartel herstellen of alleen doorgaan mét Dedecker. Zoals naar goede gewoonte in de N-VA lieten tal van kaderleden en militanten meteen hun mening horen. Daaruit bleek dat de keuze als een mes door de partijgeledingen sneed. Anderzijds verstrakte CD&V, bij monde van minister-president Leterme, haar afwijzend standpunt. Waarop J.-M. Dedecker de blokkering compleet maakte door zijn kandidatuur als *conditio sine qua non* voor te stellen. Door

zoveel verwarring gekweld, raakte ook het N-VA-partijbestuur, dat aanvankelijk haast voltallig de komst van Dedecker had goedgekeurd, meer en meer verdeeld over haar eerder genomen beslissing. Om uit de impasse te geraken, gingen N-VA en CD&V rond de tafel zitten en werden wederzijdse engagementen afgesproken. (Lees kaderartikel *Een positief alternatief voor paars*).

Deze afspraken vormden het voorstel dat voorzitter Bart De Wever aan de 120 leden van de partijraad op zaterdag 9 december voorlegde.

Gemakkelijk was de beslissing niet, toch blijkt uit de uitslag van de stemming dat zij ruim gedragen wordt en dat de pijnlijke bladzijde in de geschiedenis van de nog jonge N-VA

**Zoals het partijbestuur
verantwoordelijkheid
draagt voor wat
misliep, zal het ook
verantwoordelijk zijn
voor de nieuwe aanpak!**

werd omgeslagen. Na de crisis is het weer tijd voor de toekomst! Prioritair voor de partij is de eis voor een ronde fundamentele staatshervorming in 2007. Vanuit die zorg oordeelde de partijraad dat het Vlaams kartel behouden moet blijven. Pas dán kunnen beide partijen het communautaire luik van het Vlaams regeerakkoord realiseren. Na de weinig bemoeidigende taal van S.P.A (Vande Lanotte) en VLD (Somers) over de staatshervorming uitgesproken, is eensgezindheid meer dan geboden.

Een Vlaamse staat!

Bij dit alles wordt de vraag gesteld wie voor wie is gewicht. En zijn de hoge woorden als verraad, lafheid, postjes boven inhoud ... wel terecht?

De eerste twee laten we buiten beschouwing, we willen het over 'de postjes' hebben.

Vanzelfsprekend staan in ruil voor de door N-VA aangebrachte stemmen parlementaire mandaten. Nu de ondemocratische kiesdrempel het kleine partijen haast onmogelijk

Voor en tegen

Toen het duidelijk werd dat de komst van J.-M. Dedecker de partijleden voor een verscheurende keuze plaatste, werd besloten de uiteindelijke beslissing in handen van de partijraad te leggen. De uitslag van de stemming (61 stemmen voor, 32 stemmen tegen en 10 onthoudingen) maakte duidelijk dat de vraag om door te gaan met het Vlaams kartel door een ruime meerderheid van de partijraadsleden wordt gedragen. Frieda Brepoels die als ondervoorzitter mee de lijnen voor een nieuwe partijstrategie had uitgezet, kan zich niet verzoenen met de genomen beslissing van de partijraad en neemt ontslag als ondervoorzitter van de N-VA, ze blijft evenwel mandataris voor de partij. Anderzijds deelde gewezen europarlementariër Jaak Vandemeulebroucke mee zijn lidmaatschap van de N-VA weer op te nemen.

Postjes zijn er niet om zakken te vullen maar om ons programma te verwezenlijken: een onafhankelijke Vlaamse staat!

maakt om verkozenen naar de parlementen te sturen, is krachtenbundeling daartoe een noodzaak. Een partij heeft verkozenen nodig om haar programma op te dringen, mandaten zorgen voor fondsen om een partij te laten werken tot in de kleinste gemeenten van het land. Om plaatselijke afdelingen die informatieve publicaties uitgeven te ondersteunen, om congressen en meetings te organiseren, om een ledenblad uit te geven, om een webstek te verzorgen, enz ... Postjes zijn er niet om zakken te vullen maar om ons programma te verwezenlijken: het veroveren van een onafhankelijke Vlaamse staat. Langs wegen van geleidelijkheid willen we deze droom dichterbij brengen. En wanneer een grote Vlaamse partij als CD&V het engagement opneemt om dit sámen met de N-VA te realiseren dan zetten we een grote stap vooruit.

Waar het om gaat!

Nu de politieke storm gaan liggen is, blijven we met enkele vragen zitten.

Staat de N-VA na deze hele heisa niet ongenadig met de billen bloot? Op het ogenblik dat de N-VA Jean-Marie Dedecker als nieuw lid voorstelde, had de partij een ander scenario in gedachten. Voorzitter De Wever heeft heel snel in alle duidelijkheid toegegeven dat het om een inschattingfout ging.

Vervolgens nam hij als voorzitter de verantwoordelijkheid om een uitweg te zoeken uit de problemen waarin de partij was terechtgekomen. De partij heeft in alle ernst en in het volle besef van haar verantwoordelijk gezocht naar het beste middel om het eigen programma te realiseren. Een ruime meerderheid verkoos om ook voor de federale verkiezingen van 2007 een kartelakkoord met CD&V te sluiten. De standvastigheid van Bart De Wever en de open discussie met de eigen partijleden zorgden voor politieke duidelijkheid na een week onduidelijkheid. Zoiets dwingt respect af.

Heeft de N-VA de kans laten schieten om de motor te worden van een bundeling van de centrum-rechtse krachten in Vlaanderen?

De N-VA is in de allereerste plaats een Vlaams-nationale partij die stap voor stap wil bouwen aan een onafhankelijk Vlaanderen in een democratisch Europa. Laten we niet uit het oog verliezen dat dit de wezenlijke bestaansreden en belangrijkste opdracht van de partij is. Dat de N-VA meer aandacht vraagt voor ondernemend Vlaanderen heeft zij de voorbije jaren met tientallen initiatieven bewezen. Heel wat ondernemers - in de brede zin van het woord - waarderen daarom de N-VA en kiezen bewust voor de partij. : Daarnaast blijft het politieke landschap volop in beweging. Vele mensen zijn ontgoocheld over paars en in het bijzon-

der over de VLD en Verhofstadt. Zij vinden nu reeds hun weg naar de N-VA. Het aanspreken van dergelijke kiezers is evenwel geen doel op zich.

De N-VA moet aantrekkelijk blijven voor alle segmenten van de bevolking en mag haar hoofdpoddracht niet ondergeschikt maken aan het bereiken van één welbepaalde groep kiezers. Daarom blijft de N-VA een aanbodpartij van en voor zes miljoen Vlamingen. De krachtlijnen van het programma werden vastgelegd in het congres van 2002 en nadien verder uitgewerkt in themadagen, colloquia, congressen, ... Iedereen die zich achter dat programma kan scharen, is welkom in de partij. De partij wil zich er echter niet toe laten verleiden haar programma en koers te veranderen omwille van een goedkoop en wellicht kortstondig succes.

Een positief alternatief voor paars

N-VA en CD&V herbevestigen hun keuze om zaken positief in beweging te brengen. De vorige weken groeide bij beide partijen het besef voor een historische keuze te staan: ofwel elk afzonderlijk naar de federale verkiezingen gaan en dus inzetten op wat ons kan verdelen, ofwel de krachten bundelen voor een positief alternatief.

Net als in 2004 kijken nu opnieuw veel Vlamingen naar een krachtig signaal van ons. Vlaanderen beseft dat enkel een sterk Vlaams kartel kan zorgen voor een fundamentele stap in de staatshervorming.

N-VA en CD&V engageren zich onverkort voor de uitvoering van het **communautaire luik van het Vlaams regeerakkoord, inclusief de gekende en geactualiseerde Vlaamse resoluties**. Zo worden de Vlamingen bevoegd voor onder meer gezondheidszorg en gezinsbeleid, voor werkgelegenheid, voor mobiliteit (inclusief de NMBS), telecommunicatie en wetenschapsbeleid. Zo kunnen we een eigen beleid voeren inzake personenbelasting en vennootschapsbelasting en verwerven we meer autonomie in de organisatie van de veiligheidsdiensten en de justitie. Het is hoog tijd voor een doorbraak in de staatshervorming. **Daarom zal het Vlaams kartel niet toetreden tot een federale regering indien er geen duidelijkheid is over de realisatie van = deze Vlaamse verzuchtingen!**

N-VA en CD&V willen dat bij de volgende staatshervorming het zwaartepunt van de staat ondubbelzinnig bij de deelstaten komt te liggen. Dit zowel wat

betreft bevoegdheden als middelen. Uiteraard is ook deze stap naar een confederale staat voor de N-VA maar een tussenstap. Ons staatkundig einddoel is duidelijk: een onafhankelijk Vlaanderen, lidstaat van een democratisch Europa.

Kartelafspraken praktisch

- N-VA en CD&V behouden hun volledige zelfstandigheid en hun eigen partij- en verkiezingsprogramma. Ze bepalen autonoom hun partijwerking.
- Uiteraard is het de kiezer die uiteindelijk beslist, maar tussen N-VA en CD&V werden concrete afspraken gemaakt die een **sterke aanwezigheid** van de N-VA in Kamer én Senaat **garanderen**.
- De N-VA-verkozenen bepalen **autonoom hun werking** in Kamer en Senaat. Deze autonomie heeft niet alleen betrekking op de vrijheid van **standpuntbepaling**, maar ook op de meer praktische aspecten als **financiering, administratieve en inhoudelijke omkadering**.

Bart De Nijn in Antwerpse deputatie

"De eerste Mechelaar in 43 jaar en de eerste Vlaams-nationalist die in de provincie Antwerpen député wordt", horen we een trotse De Nijn zeggen in verschillende kranten. Met een beetje spijt in het hart en een krop in de keel nam Bart De Nijn afscheid van zijn leerlingen aan het Hagelsteincollege in Sint-Katelijne-Waver. Bij de provincie Antwerpen wordt hij bevoegd voor personeel, kwaliteitszorg, veiligheid, huisvesting en OCMW-geschillen. Bart is sinds 1982 gemeenteraadslid in Mechelen en N-VA-voorzitter voor het Mechelse arrondissement.

Bart De Nijn

Nog meer N-VA-mandatarissen op de teller

Het overzicht, gebracht in het vorige nummer van het Nieuw-Vlaams Magazine, kan intussen nog wat aangevuld worden. Zo telt het West-Vlaamse Gistel opnieuw twee N-VA-schepenen, Gilbert Beirens en Michel Bullynck blijven hier op post.

Ook in Vlaams-Brabant loopt het aantal schepenen op. In Beersel wordt Els Germis bevoegd voor onder andere Vlaams Beleid, Milieu- en gezondheidsbeleid. Jos Van Elslande wordt hier gemeenteraadslid. In Zemst blijft Piet Van Grunderbeek schepenen van Sport en krijgt hij er de bevoegdheid Vlaamse Zaken bij. In Leuven tenslotte doet de N-VA met gemeenteraadslid Luk Bellens haar intrede in de gemeenteraad.

Els Germis bemachtigt na 36 jaar oppositie voeren een schepenambt in Beersel.

Riemstse N-VA dient klacht in tegen Grâce-Hollogne

De N-VA-fractie van Riemst heeft bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht een klacht ingediend tegen de gemeente Grâce-Hollogne omdat die een Franstalige brief had verstuurd naar 1.200 inwoners van Riemst. Onderwerp: de verlenging van de startbaan van de luchthaven van het nabijgelegen Bierset. Via de brief liet het bestuur de inwoners weten dat ze bezwaar (kostprijs aan fiscale zegels: 175 euro!) kunnen indienen tegen de geplande (en gevreesde) verlenging van de startbaan. Volgens N-VA-voorzitter Ferry Comhair werd de brief eentalig opgesteld in het Frans en is hij daardoor in strijd met de taalwetgeving op bestuurszaken.

Haal 'Lof der gezondheid' voordelig in huis!

Als N-VA-lid kan u het boek van Louis Ide tegen de voordeelprijs van € 12 (inclusief portkosten) aankopen (winkelwaarde: € 14,90). Het boek wordt u toegestuurd na ontvangst van uw betaling op rekeningnummer 435-0259701-15 van VPRTI vzw, 1210 Brussel. U vermeldt "... ex Lof der gezondheid" en u stuurt de bevestiging van uw bestelling naar lofdergezondheid@n-va.be. Faxen kan op het nummer 02 217 35 10. Telefonisch bestellen kan via 02 219 49 30.

Lof der gezondheid is een uitgave van Roularta Books, Roeselare.

Paperback, 120 p. Bevat illustraties. ISBN 90 8679 022 4.

■ Straatsburg even onveilig

Van 14 tot 15 november bezochten niet minder dan 22 Jong N-VA-leden op uitnodiging van N-VA-europarlementslid Frieda Brepoels het Europees parlement in Straatsburg. Naast het parlement werd ook Struthof bezocht, het enige concentratiekamp op Frans grondgebied tijdens de Tweede Wereldoorlog.

■ 5 Jaar Jong N-VA

Jong N-VA bestaat volgend jaar 5 jaar, dit werd op de 8ste Nationale Trefdag (2 december) reeds gevierd. Jong N-VA-voorzitter Sebastian Luyten mocht een tachtigtal jongeren verwelkomen in het pittoreske kasteel 'La Motte' in Dilbeek. Daar konden zij kennis maken met enkele N-VA-volksvertegenwoordigers waaronder Jan Peumans, Kris Van Dijck en Mark Demesmaeker. Ook minister Geert Bourgeois en kersvers Antwerps gedeputeerde Bart De Nijn (Mechelen) werden op de rooster gelegd.

■ KBVB of KWVB?

Jong N-VA telt in zijn rangen heel wat al dan niet actieve voetballiefhebbers. Zij waren dan ook verheugd dat het Europees Kampioenschap voetbal voor 17-jarigen volgend jaar in België georganiseerd wordt. Volgende wedstrijdlocaties werden geselecteerd: Verviers, Wezet, Eupen, Doornik, Ronse en Tubeke. Toevallig welgeteld één Vlaamse stad: Ronse.

Het lijkt er sterk op dat de lusten - meer toerisme en logies, inkomsten voor de horeca, internationale uitstraling - voor Wallonië zijn en de kosten voor de federale overheid die vooral wordt gefinancierd door u weet wel wie. Federale loyaliteit op zijn Belgisch dus.

Daarom doopte Jong N-VA, samen met Vlaams fractievoorzitter Kris Van Dijck, met een actie aan het bondsgebouw de KBVB om tot de KWVB, de Koninklijke Waalse Voetbalbond. De Nieuw-Vlaamse Jongeren eisen ook dat er een Vlaamse Voetbalbond opgericht wordt. Een voetbalbond voor Vlaamse ploegen die gesubsidieerd kunnen worden voor hun jeugdwerking en de voetballende jeugd dus niet in de kou laat staan.

AGENDA

- **Bestuursverkiezingen Jong N-VA**(nationale raad / dagelijks bestuur)
Zaterdag 10 februari 2007 - De Barricade Brussel - 14 u
Meer info: matthias.diependaele@n-va.be T. 0486 44 00 97

Kerstdag 1914 aan het oorlogsfront: Duitse en Britse soldaten verbroederden tijdens een partijtje voetbal. Sabelvreters aan weerszijden beslisten om dit menselijk gedrag zwaar te straffen.

Hun verbod kon niet beletten dat, over de vele frontjaren heen, vijanden elkaar meer dan eens letterlijk uit de modder haalden. Zo hielpen, eind 1917 tijdens de derde slag bij Ieper, Canadese en Duitse gewonden elkaar om door het lijfhoge slijk bij een hulppost te geraken. In dit ultieme treffen verloren de Britten 245.000 manschappen terwijl de Duitse verliezen 220.000 man bedroegen. De solidariteit die de solda-

ten op het slagveld elkaar betoonden, werd geïllustreerd door een verbroederingsstafereel (foto) dat als onderschrift kreeg: *Een gewonde Canadees en een gewonde Duitser steken een sigaretje op in de modder van Passendale.*

Het zou om een geënceneerde foto gaan. De mannen vertonen geen verwondingen, de Duitser draagt zelfs geen helm. Maar wordt dit beetje bedrog niet goedgeemaakt door de diepe bedoeling achter de foto: aan de generaals de oorlogsmoeheid van de manschappen tonen en het verlangen om tot verzoening en wapenstilstand te komen?

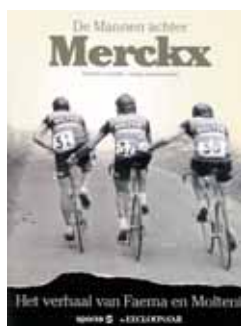
Het 14-18 boek.
Daniël Vanacker.
400 foto's. 14,95 euro.
Agora Uitgeverscentrum,
Erembodegem.

MEERWAARDE

Eddy Merckx mag dan 'de grootste aller tijden' zijn, zonder zijn ploegmaats had ook hij het niet gekund. In het schitterend boek *De Mannen achter Merckx* krijgen zij alle lof voor hun knechtenwerk.

Eddy Merckx was een uitzonderlijk talent, maar kon dit slechts ten volle ontplooiën dankzij vele helpende benen en handen. Want knechten trappen niet enkel, ze geven ook een duwtje, dichtten het gat, dragen water aan of stoppen een wiel toe. Allemaal ten dienste van de kopman.

Dat de waterdragers van Merckx eindelijk hun verdiende podium krijgen, is te danken aan Patrick Cornillie en Johnny Vansevenant, twee journalisten die 'het veloke' in het hart dragen. Dit keer is niet Merckx de vedette maar de ploegmaten die hun kopman brachten waar hij zijn moest: de eerste over de eindmeet. Het boek vermeldt ze allemaal, maar pakweg vijftien van hen - opvallend veel Kempenaars - waren dé mannen achter Merckx. Merkwaardige jongens: potig, trouw, atletisch. Dat

ze ook uilenspiegels waren bewijst deze anekdote. Met ploegmaats ging Merckx regelmatig 'te biechten in Westmalle', codetaal voor een uitstapje naar de abdij waar pater Anselmus, brouwer en fietstliefhebber, ze trappist, kaas en worsten voerde.

Zat het dan nooit scheef tussen meester en knechts? Jawel! In de Ronde van '69 had Martin Van den Bossche Merckx naar de top van de Tourmalet gebracht maar de 'bergluitenant' wilde zelf als eerste over de col rijden. Merckx gunde Martin dit niet en 's avonds kreeg hij te horen: "Een klein renner had een groot gebaar verwacht van een groot renner." Een ontgoochelde Van den Bossche veranderde van ploeg om een jaar later weer ... voor Merckx te rijden. Een schitterend boek vol aandoenlijke verhalen over honds-trouwe waterdragers en wat er van hen is geworden.

***De Mannen achter Merckx.* Uitg. De Eecloonaar, 304 blz. 38 euro.**

5 gratis exemplaren

Voor 5 lezers ligt een een gesigneerd exemplaar van *De Mannen achter Merckx* klaar. Geïnteresseerden antwoorden op de vraag: *Met welke ploegmaat vormde Merckx het meest duo in de zesdaagsen?* Voor 4 januari antwoord sturen naar N-VM, Liefdadigheidsstraat 39, 1210 Brussel of magazine@n-va.be of fax 02 217 35 10.

Winnen de dubbele cd *Als de kerels te gare zijn*: Frans Van den Eynde (Ekeren), Harry De Paepe (Gent), Luycx-De Bisschop (Gentbrugge), Raf Van de Putte (Eksaarde), Rita De Beul (Dendermonde).

Eens ons Vlaamse huis er is, kan de inrichting ervan beginnen ...

Hoe vaak hebben Vlaams-nationalisten deze wenk niet aangehoord? En geloofd. Maar hoe ver staan de werken in ons Beloofde Land?

Toen de staats hervorming uiteindelijk naar stabiele structuren evolueerde, groeide de roep om 'het onafgewerkte huis' zó in te richten dat het er goed wonen is. De vraag klonk almaar luid, zeker nadat in de lente van 1995 Vlaanderen voor het eerst een eigen parlement verkoos. *Een langverwacht moment in de Vlaamse emancipatiestrijd*, heette het. Na de macht en de middelen, wachtte de menselijke invulling. Meteen een Vlaams aards paradijs toveren, is utopisch. 175 jaar *Belgisch Bewind* laat diepe sporen na.

Maar wordt alles beter als de Vlaamse staat er is? Het blijft zeer de vraag. Een hemel op aarde brengen is geen sterveling geven. Al hoopt elk volk, zoals eertijds, op een *Beloofde Land*.

"Ieder volk heeft evenveel hemel boven het hoofd als land onder de voeten". De joodse dichter Chaïm Bialik die dit bedacht, ruilde Oekraïne voor Palestina toen het nog een Brits mandaatgebied was. Hij stierf in 1934, lang voor de staat Israël ontstond en toch wordt hij er als 's lands nationale dichter omarmd. Dichters zitten wat graag op een hoge uitkijkpost, turend naar een Beloofde Land. En mensen zijn bereid naar hen te luisteren.

Hoe vaak hebben Vlaamse voormannen hun ideale toekomstbeeld van Vlaanderen niet geënt op wat dichters daarover bedachten? Je hoefde niet eens wat van Adriaan Roland Holst te hebben gelezen om zijn gedicht *De ploeger* te kennen. Vooral de strofe waarin de oogst als de geliefde metafoer van het toekomstige eigen thuis dienst doet.

*Ik zal de halmen niet meer zien
noch binden ooit de volle schoven,
maar doe mij in den oogst geloven
waarvoor ik dien ...*

Holst schreef dit gedicht in 1917. Wie dacht dat na de wapenstil-

stand de hemel op aarde neer zou dalen, had zonder *Tante Jet*, Henriëtte Roland Holst, gerekend. Uit 1920 stamt haar gedicht met deze hopeloze regel: *Wij zullen u niet zien, lichtende Vrede ...* Ja, ook deze Kerst zal de hemelse vrede ons niet beschoren zijn. Alweer niet. Ook niet in China, dat zelfverklaarde Beloofde Land, waar de kogelschoten op het gelijknamige plein gelost, veelvoudig blijven naklinken. Ook niet in Vlaanderen, óns Beloofde Land in wording. Waar mensen een kleuter folteren tot de dood erop volgt. Waar een radeloze moeder de vrucht van haar schoot in een schoendoos dumpst. Waar 15 % van de bevolking onder de armoedegrens leeft. Waar 300 000 mensen hun medische zorg niet kunnen betalen. Waar kinderen twintig jaar nodig hebben om de echtscheiding van hun ouders te verwerken. Is het van pas om zich af te vragen welke tak van de Vlaamse beweging de arm begripvol over deze menselijke miserie legt?

Naar jaarlijkse gewoonte kregen we ook dit jaar honderden gedichten van basisscholieren te lezen. De inrichter had dit keer het wat banale *Dromen in het donker* als thema gekozen. Tussen de kilo's papier één openingszin die de aandacht trok: *Je ouders uit elkaar, het leven staat plots stil*. Dit is de taal van een radeloos kind. *Je ouders uit elkaar, is niet het leven dat je wil ...*

Je ouders uit elkaar, is triest zijn in je hart.

Je ouders uit elkaar, niet meer samen maar apart.

In het donker kan je dromen dat ze weer bij elkaar zullen komen.

In het donker kan het weer! In het donker kan veel meer!

In het donker even geen zorgen ...

Althans niet tot morgen ...

Getekend: *Hartendieffe*. 4de leerjaar.

Organisator van de wedstrijd: het Verbond VOS. Of hoe een bijna honderdjarige oud-strijdersbond zich uit het sputterende peloton van de klassieke Vlaamse beweging losrukt. En op eigenzinnige wijze helpt de kale kamers van ons Beloofde Land leefbaar te maken.

Maurits van Liedekerke

Hedwig Verbeke

Als klein meisje fietste Hedwig Verbeke (°1944) langs de soldatenkerkhoven van de Westhoek. Haar grootvader had als huisarts in Vlamertinge twee wereldoorlogen meegemaakt en wees Hedwig de Vlaamse én sociale weg.

De grootvader van Hedwig Verbeke had in het Klein Seminarie te Roeselare 'het Vlaamse virus' opgedaan. Van hem hoorde Hedwig vele schrijnende verhalen over armoede, ziekte en cholera. Hij vertelde ook over de totale vernietiging van Ieper en over de miserie van de vele vluchtelingen.

In 1969 volgde Hedwig haar man, Gerard Defoort, naar Pakistan in de beruchte grensstreek met Afghanistan. Het was een enorme cultuurschok. Hedwig leefde er acht maanden in apartheid: mannen en vrouwen hadden eigen werelden. Alleen onder begeleiding van vrouwen, of van haar man, kon zij het huis uit. Boeken, kranten, radio en tv; alles was gecensureerd. Daar beseftte Hedwig hoe vrijheid van mening, scheiding van kerk en staat, gelijke rechten voor man en vrouw, geen evidentie zijn.

Met ongeloof en stijgende verbazing volgde Hedwig de versplintering van de VU. Ja, er was heel wat gerealiseerd, maar er bleef nog zoveel te doen. Als militante Vlaming voelde ze zich zo in de steek gelaten dat ze besloot om N-VAlid te worden en de partij actief te steunen. Ze stelde zich kandidaat voor coöptatie door de Partijraad, met knikkende knieën wegens nooit eerder gedaan. Ze werd gecoöpteerd en later tot lid van het Partijbestuur verkozen.

Als vrouw in het PB zou ze graag een meer evenwichtige aanwezigheid van vrouwen en mannen op alle niveaus van de N-VA zien. Daarom ook zet ze zich in bij de Nationale Vrouwenraad. Als moeder van vier kinderen weet ze uit eigen ervaring dat het voor vrouwen niet evident is om aan politiek te doen. Een probleem door vrouwen én mannen samen op te lossen.

Tot 2000 was Hedwig apotheker in Varsenare. Toen ze besloot om te verhuizen naar Linden en er een nieuwe woning te bouwen, koos ze voor een 'passief huis'. Goed geïsoleerd en dito geventileerd, zonder klassieke verwarmingsinstallatie. Hedwig vindt dat de strijd tegen de CO₂-uitstoot bij elk van ons begint. En daarvoor had ze echt de komst van Al Gore niet nodig!

Erkenningsnummer P2A9064
Toelating gesloten verpakking - 9099
Gent - X BC 4238

V.u. & afzendadres:
Bart De Wever, VPRTI vzw,
Liefdadigheidsstraat 39,
1210 Brussel

Maandelijks behalve in januari, juli en augustus.

Afgifteloket Gent X
december 2006

Nieuw-Vlaams Magazine

Colofon

Nieuw-Vlaams Magazine wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio en TV-instituut.

Hoofdredacteur:
Maurits van Liedekerke

Eindredacteur:
Jan van der Vloet

Werkten mee:
Marijke Verboven, Joris Nachtergaele,
Piet De Bruyn

Coördinatie:
Piet De Zaeger

Vormgeving en druk:
JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1,
9860 Oosterzele, T. 09 362 74 33

Foto's:
VPRTI, Belga, J. Herregods,
M. Pieters, G. Vloeberghs.

Jaarabonnement:
€ 12,50 op rekeningnummer
435-0259701-15 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
Fax 02 217 35 10
E-post: magazine@n-va.be

Dit nummer werd afgesloten op
maandag 11 december 2006.